

men kun for et Forslag, der bringer Lønningerne hen til det i Landet gængse Eksistensminimum — fra alle Sider tages op mellem anden og tredje Behandling af Finansloven.

H. Rasmussen: Der staar i Betænkningen omtalt et Par Samraad, om hvilke jeg gerne vil have Lov til at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger. Det første af dem, jeg her tænker paa, vedrører Spørgsmaalet om Nedsættelsen af Taksten for Befordring af Sukkerroer paa Statsbanerne. Jeg hører, at der har været Stemning i Finansudvalget for at imødekomme den Henvendelse, der i saa Henseende er rettet til Lovgivningsmagten. Der kan neppe være særlig vægtige Grunde til at imødekomme dette Andragende. Naar man ser paa den Gren af vort Landbrug, som Sukkerroedyrkingen repræsenterer, forekommer det mig, at man her har for sig en Virksomhed, der betaler sig ganske udmærket. Sukkerroedyrking er noget af det, der giver det største Udbytte indenfor Landbruget, og ser man paa Fabrikkerens Virksomhed, er der heller ikke der nogen Grund til Klage. Det forekommer mig derfor noget betænkeligt at gaa ind paa denne Nedsættelse. Jeg frygter for, at det gennem Tiden skal bevirke bl. a. ogsaa en yderligere Prisstigning paa de Jordarealer, der egner sig til Sukkerroedyrking. Det kan ikke nægtes, at vi gennem Aarene har været Vidne til en ganske betydelig Prisstigning paa Jorden, særlig i de sukkerroedyrkende Egne af Landet. Ogsaa under Hensyn hertil forekommer det mig, at man skal være noget betænkelig ved at imødekomme den Henvendelse, jeg her har omtalt.

Det næste Samraad, jeg skal sige et Par Ord om, er det, der omtales under Nr. 14 i Betænkningen: Anlæg af Dobbeltspor i Østjylland og Trafikforholdene i Østjylland i det hele. Under Omtalen heraf nævnedes den ærede Ordfører Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem København og Jylland. Det er et Spørgsmaal, der interesserer store Kredse i Midtjylland. Jeg har i sin Tid under Behandlingen af Jernbaneloven haft Lejlighed til her at slaa til Lyd for, at man skulde optage til nøjere Undersøgelse Spørgsmaalet om en Dampfærgeforbindelse mellem Refsnæs og Hou, en Forbindelse, der ogsaa er omtalt under disse Dages Forhandling. Jeg benytter den Anledning, der her er givet, til igen at anbefale, at man tager Spørgsmaalet op til ny og grundigt Overvejelse i

Administrationen. Jeg har den samme Opfattelse som flere ærede Talere, at det neppe kan være længe, før det viser sig absolut nødvendigt, hvis der ikke etableres nye Router, at foretage bekostelige Udvidelser ved Overfartsforholdene ved begge Bælterne, og det forekommer mig derfor ganske naturligt, at man i Tide grundigt overvejer, om det ikke var rigtigt at etablere nye Forbindelser. En af dem, der forekommer mig at ligge lige for, er Refsnæs—Hou-Routen, til hvilken der i sin Tid er udtalt Tilslutning af meget store Kredse i Midtjylland. En hel Række Landboforeninger, Handelsforeninger og andre interesserede Organisationer har for mange Aar siden udtalt sig til Gunst for denne Forbindelse. Jeg benytter Lejligheden til at bede om, at dette Spørgsmaal maa blive grundigt overvejet, idet jeg tilføjer som min Opfattelse, at selv om man naturligvis skal have sin Opmærksomhed henvendt paa Forbedringer af vore Forbindelser med Udlandet, maa vore indenlandske Forbindelser vel dog til syvende og sidst spille den største Rolle, ogsaa af den Grund, at de økonomisk set spiller langt den største Rolle.

Medens jeg har Ordet, ønsker jeg at føje min anbefaling til de Ord, der fra forskellige Sider har lydt til Gunst for Ændringsforslag Nr. 18, der tilsigter en yderligere Forbedring af Lønvilkaarene for Lønklasse B. under Statsbanerne. Jeg skal ikke komme ind paa en nøjere Undersøgelse af det Spørgsmaal, der gemmer sig under dette Ændringsforslag, det er omtalt af andre, jeg skal kun paa det varmeste anbefale, at man stemmer for det. De Folk, hvis Lønforhold der her er Tale om at forbedre, følte sig skuffede ved Lønningssloven af 1908. Det var kun en ganske ringe Forbedring, disse mange daglønnede Arbejdere i de forskellige Grupper derved opnaaede. Der er derfor al Grund til at forbedre Forholdene for disse Banearbejdere, Ledvogtere og Depotarbejdere. Selv om Ændringsforslaget bliver vedtaget, bliver det dog kun beskedne Forhold, disse Folk kommer til at leve under, naar Hensyn tages til den Prisstigning paa Livsfornødenhederne, som har fundet Sted i de senere Aar. Jeg tillader mig derfor paa det varmeste at anbefale Tinget at vedtage Ændringsforslag Nr. 18.

Efter at have omtalt dette Ændringsforslag, der tilsigter at forbedre Forholdene for en stor Gruppe af de Mennesker, der virker i Statsbanernes Tjeneste, kunde jeg have Lyst til at lægge et godt Ord ind